

Diyalektik Çelişki

– Savaş · 26 Temmuz 2020

Ah! şu dünya;
Az bi sevince bulaşmış neyimiz var neyimiz yoksa
İçimizde gıdım gıdım biriken
Zorba bir hükümdar gibi çekip alıyor elimizden...

Enikonu
Eski hesapları şöyle bir karıştırıp baktım da gizliden
Bir alacağımız var mı diye eski günlerden
Ve de gelecekten;
Hani şöyle gülmekti, sevinçli bir andı
El ele tutuşmaktı, kavuşmaktı, sarılmaktı, aşktı
Yok... Yok... Öyle içinde at koşturacağımız değil
Başımızı sokacağımız küçük bir evdi
Karnımızı doyuracak aştı, işti, sevgili bir eşti
Çoluk çocuk insanca bir yaşamaktı hani...
Yok!... Yok!... Yok!...
Mutluluktu, huzurdu... Geç onları anam babam geç...
Elimizde bir canımız kaldı -en sağlamından-
Dünyaya verip de çekip gideceğimiz
Hepsi bu...

Aradım, taradım.../ buldum nihayet;
Yüreğimizi paralayıp duran
Ve diplerde bi yerlerde unutulmuş olan
Bir "ah" bir de "vah" kalmış;
Topu topu şu dünyadan alıp vereceğimiz -hepsi bu-
O da umurunda değil dünyanın
Dönüp duruyor;
Önüne ne çıkarsa
Ahımızı-vahımızı ezip geçerek

Anladım;
Nefret, sevgiden
Gülmek, ağlamaktan
Hüzün, sevinçten

Ayrılık, aşktan
Ölüm, hayattan -her şey karşıtından- besleniyor
Zıttı olanla savaşıyor
Ve birbirini yok etmeye çalışıyor içimizdeki her şey...

Severken severken kahrolası ayrılıklar
Ve yaşamak isterken -hem de öyle delicesine- apansız ölümler
Nasıl da göz açtırmadan çöküyor tepemize...
Neylersin.../ Diyalektik çelişki işte...

Mayıs 2019